

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**PSALTE=||RIVM DAVIDIS || CARMINE REDDITVM || PER
EOBANVM || HESSVM.||**

Hessus, Helius Eobanus

Lipsiae, 1557

VD16 B 3198

Psalms CXXXII. Memento Domine Daud, & om.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69301](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69301)

PSALMVS CXXXI.

Domine non est exaltatum cor
meum.

ARGVMENTVM.

Proponit suum exemplum, & hortatur,
ut nitamur & acquiescamus in uerbo, non
in fiducia nostrarum uirium, & sapientiæ, ac
iustitiæ humanæ.

Iustitiæ propriæ, atque operum fiducia uana est,

Ni sit iustificans talia cuncta fides.

Corripite elatos animo, qui uiribus usi

Posse suis fieri quæ uoluerunt putant.

Canticum graduum Dauid.

Summe parens rerum qui stelliferi ardua cæli
Incolis, & solo numine templa moues.

Non fuit ulla unquam mihi uana superbia cordi,

Non ego, ceu fastu, lumina celsa tuli.

Non ego me ingessi rebus maioribus unquam,

Quæ captum possent exuperare meum.

Hanc animam posui, uelut à nutrice remotum

Infantem, ualeat qui sine lacte nihil.

Expetat Israël Dominum quia pendet ab illo,

Totus in æternos, & sine fine, dies.

PSALMVS CXXXII.

Memento Domine Dauid, & om.

ARGVMENTVM.

T 4

E 5

Narratio.

Hoc est, sum-
contentus uer-
bo tuo, & per
uerbū alias co-
gitationes ex-
curio.

Adhortatio
ut idem faciat
tota Ecclesia.

Est oratio pro Ecclesia & regno, ut Deus utrunq; conseruare uelit. Addit autem in fine promissionem, quod Deus iuramento confirmauerit se regnum Dauidis conseruatum, & affuturum Ecclesiae in Zion.

*Vt sacra conseruet, regni ut moderetur habens,
Aut populi, aut regis subdita uerba rogant.
Hoc est, ut uerbum, leges, iura, oia, pacem
Afferat, assertis his, bene cuncta manent.*

Canticum graduum.

Propositio.

Rex hominū diuinūq; parens, memor esse memō
Dauidis solida dexteritate tui.

Amplificat pre-
cationem com-
memoratione
studij & uolun-
tatis Dauid.

Dauidis memor esto tui, quos ille labores
Pro fidei tulerit relligione tuæ.

Qualibus ille Deo uerbis iurauerit, & quæ
Vouerit heroi dux Iacobe tuo.

Non, ait, ingrediar consueti limina tecti,
Non lecti ascendam plumea strata mei:

Non capiam dulcis suauissima munera somni,
Nullus decipiet lumina fessa sopor.

Donec adnueniam Domino loca digna colendo,
Et sedem forti magne Iacobe tuo.

* Ecce audiuimus hanc Ephratæi in finibus agri
Siluosi inuenta est in regione loci.

* Sententia est, hoc quod orauit Dauid, nempe domum Domino, eam habemus in Ephrata, id est, in regno Iuda, in quo Ephrata, hoc est, Dauid de Ephrata regnat. Item inuenta est in siluoso loco, hoc est, in Hierusalem, quæ ex saltu Libani constructa est, sunt enim metonymiæ.

IPSIUS

Ipsius ergo sacræ ueniamus in atria sedis,
 Numen adorantes ipsius ante pedes.
 Surge locum requietis adi tibi summe paratæ,
 Tu Deus, & felix roboris arca tui.
 Iusticia sint ornati tua sacra ferentes,
 Deq; tuo sanctus nomine cætus ouet.
 Propter Dauidem tibi ab omni parte fidelem,
 Vinctum propicia respice fronte tuum.
 Dauidi Dominus iurauit uoce fideli,
 Nec sua iuratus fallere uerba potest.
 Te uiuente tui de fructu & semine uentris
 Imponam solio pignora iusta tuo.
 Quod si nostra tui seruabunt pacta nepotes,
 Qui de Gente tuæ posteritatis erunt:
 Si mea non cessent oracula sancta fateri,
 Quæq; dedi legum nomine, quæq; dabo.
 Tam simul ipsi etiam quàm qui nascentur ab ipsis,
 Gestabunt dextræ regia sceptrata tuæ.
 Nam Deus elegit sacræ loca culta Sionis,
 Et cupit hac sedem figere in arce sibi.
 Hic requiem mihi constitui sine fine futuram
 Quam colerem, placuit nec magis ulla domus.
 Hic mihi dote locus ditabitur ubere rerum,
 Hic uelut annonæ diuitis unda fluet.
 Hic ego, si qua fames miseros urgebit egentes,
 Sufficiam dextra liberiore cibos.
 Iusticia faciam claros, hic sacra ferentes
 Læticiæ, hic sanctis copia diues erit.
 Illic imperium faciam Dauidis oriri
 Latius, & Gentes subdere colla mihi.

T 5

Hic

Hic clare ponit propositio-
nem pro Eccle-
sia.

Pro regno.

Promissio fa-
cta Dauidi de
regno.

Promissio de
cultu Dei, seu
Ecclesia.

Hic uncto reparata meo mihi uiua lucerna est,
 Indiga quæ nullo tempore lucis erit.
 Ipsius ofores infania turpis obibit,
 Ipse coronatus floride sceptrageret.

PSALMVS CXXXIII.

Ecce quàm bonum & quàm iucun.

ARGUMENTVM.

Est commendatio concordia in Ecclesia & regno, ornat autem eam comparationibus suauissimis cum unguento late spargente odorem, & diffundenti se comparat, & rori coelesti, quo recreantur agri & prata diurnis solibus perusta.

Vt facit ex paruis magnas concordia rebus,
 Sic nisi doctrinas asserat ipsa, cadent:
 Hanc docet et sacris seruandam & ubiq; prophanis,
 Et probat exemplis qualibus ipse uidet.

Canticum graduum.

Propositio.

*
 Similitudines
 sunt ceu ratio
 nes propositio
 nis, quia ostendunt
 suauitatem & utilitatem
 concordia maxime in Ecclesia.

Quæ ligat unanimes felix concordia fratres,
 O quales fructus utilitatis habet.
 Consona fraterno si uita sit omni amanti,
 Qui uere dubitet, dicere pacis opus?
 Tam sanctam sequitur pacem iucunda uoluptas,
 Quàm pius æthereo nectare pascit amor.
 * Non secus ac liquidos stillantia balsama succos,
 In sacra pontificum tempora fusa fluunt.

Inde